

[Justitsministeren]

Civilretsdirektoratet har nu foretaget en høring af samtlige statsamter om eventuelle problemer i forbindelse med disse sager og herunder, i hvilket omfang forældremyndigheden tillægges advokater. Det fremgår af de hørings svar, som vi har modtaget, at der kun i ringe omfang er problemer med at finde en egnet person, der er villig til at påtage sig forældremyndigheden, og at man kun i få tilfælde har måttet gøre brug af advokat.

I de få sager, hvor problemerne opstår, er årsagen oftest, at barnet er i pleje hos en person, som modtager plejevederlag, og når personen påtager sig forældremyndigheden, bortfalder plejevederlaget, hvilket kan medføre, at plejeforældrene vil være tilbageholdende med at ansøge om forældremyndigheden over barnet.

Civilretsdirektoratet vil anmode Socialministeriet om at henlede kommunernes opmærksomhed på deres pligt til at udpege en egnet indehaver af forældremyndigheden, og direktoratet har også henstillet til statsamterne, at de om muligt lægger pres på den pågældende kommunale socialforvaltning for at få sagerne fremmet.

På den baggrund er der ikke behov for at gennemføre den regel, der foreslås, idet problemet med at finde en person, der er egnet og villig til at påtage sig forældremyndigheden, i praksis er meget lille. Hertil kommer, at forslaget efter min opfattelse ikke er egnet til at løse problemet, eftersom årsagen til, at plejeforældrene ikke vil påtage sig hvervet som indehaver af forældremyndigheden, navnlig er, at de derved efter reglerne i bistandsloven vil miste deres plejetillæg.

Socialministeriet har et lovforslag under forberedelse, hvorefter der skal være mulighed for at give økonomisk støtte til plejeforældrene også i de tilfælde, hvor de får forældremyndigheden over deres plejebarn, og jeg har forstået, at socialministeren agter at fremsætte lovforslaget i december måned i år.

Regeringen finder, at det kommende lovforslag fra socialministeren vil være egnet til at løse problemet, og at spørgsmålet om den nærmere regulering af den midlertidige forældremyndighed også af den grund ikke bør gennemføres.

Ifølge § 1, nr. 4, går forslaget ud på, at indehaveren af forældremyndigheden skal have

ansvaret for, at barnets behov for samvær med sine nære kontaktpersoner opfyldes. Efter myndighedsloven skal indehaveren af forældremyndigheden drage omsorg for barnet og kan træffe afgørelse om dets personlige forhold ud fra barnets interesser og behov. Den bestemmelse indebærer bl.a., at indehaveren af forældremyndigheden skal sørge for, at barnet får kontakt til andre mennesker, herunder barnets familie, og at barnet opretholder kontakten til disse mennesker. Hvis lovforslaget på det punkt alene er udtryk for en programmerklæring, er det nok min opfattelse, at det så er overflødig, men hvis det rækker videre, sådan at statsamtet efter myndighedsloven skal kunne fastsætte omfanget og udøvelsen af samværsretten for barnets nære kontaktpersoner, når indehaveren af forældremyndigheden modsætter sig, at barnet får samkvem med disse personer, vil jeg godt henvise til den arbejdsgruppe, som i 1983 afgav betænkning om forældremyndighed og samværsret, og som behandlede dette spørgsmål.

Arbejdsgruppen fandt på den ene side, at det i en række tilfælde kan være værdifuldt for et barn at opretholde en kontakt til voksne personer, som det har haft nær kontakt til. Men gruppen pegede på den anden side også på, at der kan være risiko for, at en sådan kontakt vil miste sin værdi for barnet, hvis den giver anledning til konflikter. Man konkluderede derfor, at kontakt i sådanne tilfælde bør ske i forståelse med indehaveren af forældremyndigheden. Børnekommissionen, som afgav betænkning i 1981, kom i øvrigt til den samme konklusion.

Vi kan tilslutte os de synspunkter, som arbejdsgruppen og Børnekommissionen har givet udtryk for. Jeg vil i den forbindelse pege på, at samværsager undertiden kan være ret belastende for barnet, f.eks. i de tilfælde, hvor barnet skal udleveres ved hjælp af fogden. Jeg ville derfor finde det overordentlig uheldigt, hvis der gennem en lovændring åbnes mulighed for, at der kan opstå flere sager af den karakter.

Derfor må jeg sammenfattende sige, at selv om vi som sagt har sympati for mange af de holdninger, som lovforslaget er udtryk for, kan regeringen ikke støtte det.

Frank Jensen (S):